

Kokoonpanona huilu, klarinetti ja kitara ei ole ihan tavanomaisimmasta päästä ja siksi sille ei ole kovin paljon repertuaaria kirjoitettuna. Kun kitaristi Markku Laakso tiedusteli kiinnostustani säveltää tälle kokoonpanolle, innostuin samantien. Pyrin suhtautumaan suurella kiinnostuksella ja uteliaisuudella kaikkeen erikoiseen, uuteen ja ehkä vähän outoonkin – tätä pidän kaiken luovan toiminnan ylläpitämisen edellytyksenä. Trion tarjoamat soinnilliset mahdollisuudet ovat todella monipuoliset, joten halusin tarttua haasteeseen.

Musiikissa minua on aina kiehtonut sen kyky vaikuttaa kokemuksiin ajasta ja ympäristöstä. Niin musiikkia kuunnellessani kuin sitä itse esittäessäni olen ajautunut lukemattomille matkoille senhetkisen tilanteen ja ympäristön ulkopuolelle. Jo vuosia sävellyksellinen mielenkiintoni on keskittynyt ajan ja paikan kokemusten tutkiskeluun ja hämärtämiseen ja samalla polulla päätin myös tämän trion kohdalla jatkaa.

Mielestäni sävellys vaatii kuitenkin aina syntyäkseen jonkin ulkoisen kimmokkeen, syyn tulla olevaksi ja olemaan. Omalla kohdallani nämä syyt tulevat pääosin ulkomusiikillisista yhteyksistä ja varsinkin luonnolla on jo pitkään ollut alati voimistuva roolinsa ideoiden lähteenä. Niin tälläkin kertaa.

Kesän 2018 aikana syntyneisiin ensimmäisiin luonnoksiin vaikuttivat voimakkaasti viime lokakuinen häämatkani Kaliforniaan ja Nevadaan. Kaiken nykyiseen elämänrytmiin kuuluvan kiireen keskellä pääsimme vaimoni kanssa pariiksi viikoksi täysin irti arjesta ja nauttimaan toistemme seurasta suurkaupunkien sykkeen lisäksi huumaavassa luonnon rauhassa. Tyynenmeren valtavuus ja loputtomuus, auringon paahtamat erämaat, kanjonialueet ja Sierra Nevadan vuoristo tekivät lähtemättömän vaikutuksen.

Vaikka monta kertaa olen keskellä luontoa kokenut vastaavia tunteita, ehkä hiukan kliseinenkin toteamus oman pienuuden kokemuksesta iski todella voimakkaasti Sequoian kansallispuiston Giant forestissa. Tuolla pienehköllä, vajaan kymmenen neliökilometrin kokoisella alueella on viisi maailman kymmenestä suurimmasta puusta. Alueen kuuluisat jättiläiset, mammuttipetäjät, kuuluvat vanhimpiin yhä elossa oleviin puihin. Näiden jopa 14-kerroksisen kerrostalon korkeuteen yltävien puiden lomassa kävellessä ja niiden juurella käydessä aika katosi. Tuntui, kuin nämä tuhansia vuosia vanhat jättiläiset tarkkailisivat meitä kaikessa rauhassa tässä merenpinnasta melkein kahden kilometrin korkeudella sijaitsevassa pyhätössään. Kokemus oli pakahduttava. Nämä jättiläiset ovat selvinneet monista koettelemuksista jopa yli 3000-vuotisen elämänsä aikana ja niillä voi hyvinkin olla vielä yli 1000 vuotta edessään, ellei ihminen toiminnallaan tule väliin.

Näiden kokemusten ja ajatusten siivittämänä triostani tuli Voyage – matka, vaikka varsinaisesta matkapäiväkirjasta ei olekaan kyse. Haluan lämpimästi kiittää Markku Laaksoa tilauksesta ja Teoston sävellystilaustoimikuntaa sekä Suomen kulttuurirahaston Pohjois-Savon maakuntarahastoa tilauksen tukemisesta. Voyage on omistettu tilaajalleen ja kantaesittäjilleen Hanna Juutilaiselle, Asko Heiskaselle ja Markku Laaksolle.

– Markku Klami, teoskommentti kantaesitykseen, helmikuu 2019